

МОМИ СО УМЕТНИЧКИ ПОТЕНЦИЈАЛ

Ослободени од комерцијалните и од естетските притисоци, седум страсни „Момии“, со различни сензибилитети и перспективи за уметничка креација, реализираа заедничка изложба што ги разбива стереотипите

Долгогодишното пријателство, заедничкиот ентузијазам и успешната изложба во галеријата на Кинотека на Македонија, сигурно, ќе придонесе за понатамошно заедничко дејствување. Кога станува збор за седумте „момии“ тоа изгледа сосема природно

Пишува Тони Димков
Фото Кристиан Панов

Прекрасен пример за граѓанска иницијатива е заедничката изложба на седум „Момии“ во галеријата на Кинотека на Македонија. Не сакаа да бидат ниту вообразени ниту претенциозни, но со гордост групата ја ословуваат со големо М. Нивното заедничко уметничко дружење почна во сосема друг простор и време, но Зорица, Маја, Ана, Татјана, Христина, Кристина и Марија како да се подготвени за подолга заедничка патека. „Како иницијација 'Момии' е само продолжување на првиот најактивен период од работата на колективот Арт И.Н.С.Т.И.У.Т., каде што со многу ентузијазам, енергија и средства влеговме сите. Истото тоа го правиме и сега, импулсивно и искрено влеговме во ново поглавје на нашата соработка. Свесно решивме да настапиме без куратор и релативно успешно концепциски и визуелно се вклопивме во просторот“, објасни Зорица Зафировска. Радоста што ја носи слободата на создавањето заеднички ја чувствуваат, имајќи ја предвид разликата меѓу самостојна и групна изложба. „Поголема тежина има организацијата на самостојна изложба, затоа што авторот треба целосно да се претстави со идеја, концепт, визуелно решение, порака. Сите точки од замислениот план треба да ги обедини и да ги претстави во дадениот простор. На групните изложби различните приказни фигурираат сами за себе, претставувајќи го секој учесник со едно дело. Тука нема авторска приказна што тече, има само сегмент“, потенцира Христина Зафировска.

Сигурна во вредноста на заедничкото дејствување, Марија Сотировска додава дека „како единки во општеството, каде што се пропишани одредени закони и норми на однесување, најчесто доаѓаме во судир сами со себе, а потоа и со другите. Тоа се гледа во сите сфери на општественото живеење. Во него константно постојат незадоволства и врискања од сите страни. Политика, економија, правда, култура... Сфаќаш дека, можеби, најдобар начин да се одржиш и да продолжиш понатаму е да го правиш она што го сакаш со луѓето кои ги познаваш“. Како личен став, Маја Кировска ја објаснува целта на изложбата: „Сакавме да покажеме една оптимистичка перспектива на гледање на нештата, што во ова време некому на прв поглед ќе му изгледа апсурдно. Луѓето се преокупирани со зло што нè опкружува, воопшто не забележувајќи ги добрите и убави нешта кои, иако подредени, факт е дека постојат и покрај несовершеноста на светот“. Иако секоја од „момите“ има различен сензибилитет и пристап во реализацијата на уметничкото дело, нивниот однос кон поставувањето на изложбата содржи заеднички израз. „Посветеноста, вложувањето на авторот во своето дело е со поднаков интензитет, без разлика дали станува збор за самостојно или за групно претставување. Олеснителна околност во групните изложби е распределбата на одговорноста во организацијата, како и споделувањето на повеќе искуства кои придонесуваат за завршниот изглед на изложбата“, објаснува Ана Ивановска. ■

Ана Ивановска

Мојот предизвик е создавање дело што го „заробува“ реципиентот во лавиринт на визуелни впечатоци, наметнувајќи ја комуникацијата со него.

Зорица Зафировска

Верувам дека убавината или квалитетот на пријатноста на сетилата и на умот секогаш постојат во очите на набљудувачот.

Татјана Ристовска

Со елементи што ги стимулираат сетилата индиректно упатувам на прашањето - колку денес човечкиот ум е подготвен вистински да консумира едно уметничко дело.

Христина Зафировска

Во својата основа моите дела ја содржат психолошката состојба на урбаниот човек, особено состојбите, како што се грч, болка, среќа, гордост, суета.

Маја Кировска

Уметноста е нешто што го носите со себе уште од раѓање и не ви дава мир додека не се материјализира за да биде споделена со другите.

Кристина Хаџиева

Мојот предизвик е да се остане мотивиран, посебно кога сè околу нас е таква божествена убавина (природата, земјата, небото, водата, сонцето).

Марија Сотировска

Уметноста ни дава сила да го кажеме она што го чувствуваме, а со тоа да помогнеме да ја промениме колективната свест за доброто на сите.